

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. Бургас, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Радостина П. Иванова
Йорданка Г. Майска

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Йорданка Г. Майска Въззивно гражданско
дело № 20222100502126 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от Х. И. П., заявена
чрез пълномощника адв. Калин Янев от АК-Бургас против Решение №
1806/10.08.2022г. по гр.д.№ 5869/2021г. по описа на РС-Бургас, с което са допуснати
до делба **Поземлен имот с идентификатор 07079.1.176** с площ от 22141 кв.м. с адрес
на поземления имот гр. Бургас, кв. Сарафово, местността „Соката“, трайно
предназначение на територията - земеделска; начин на трайно ползване - друг вид
нива, категория на земята - трета, номер по предходен план 00040079, при съседни:
07079.1.1452; 07079.1.183; 07079.1.177; 07079.1.173; 07079.1.174 и 07079.1.114 и
Поземлен имот с идентификатор 07079.1.582 с площ от 2621 кв.м. с адрес на
поземления имот гр. Бургас, кв. Сарафово, местността „Соката“, трайно
предназначение на територията - земеделска; начин на трайно ползване - лозе,
категория на земята - трета, номер по предходен план 00060083, при съседни:
07079.1.583; 07079.1.576; 07079.1.347 и 07079.1.581, при следните квоти: за Г. А. Г.,
ЕГН ***** - 1/4 ид.ч.; за С. Н. Н., ЕГН ***** - 1/18 ид.ч.; за Н. С. Н., ЕГН
***** - 7/72 ид.ч.; за А. С. Н., ЕГН ***** - 7/72 ид.ч.; за Д. Й. П., ЕГН
***** - 1/6 ид.ч.; за И. Х. Г., ЕГН ***** - 1/6 ид.ч.; за Х. И. П., ЕГН
***** - 1/6 ид.ч..

Решението се обжалва като неправилно и незаконосъобразно с аргумент, че
към датата на смъртта си 13.05.1990г. наследодателят Х. Гев Г. не е притежавал
идеална част от процесните земеделски земи и поради това неговата с. не е наследила
такива. Навежда, че процесните земеделски земи са били възстановени с решение на
ПК № Е40/09.06.1994г. на наследниците на общия наследодател Г. Г. Д. след смъртта
на Х. Гев Г.. Счита, че наследниците на починалия Х. Гев Г. наследяват само това,
което последният е имал в патримониума си към момента на смъртта му, а към този
момент земеделските земи не са били възстановени, следователно той не е притежавал

идейлни части от процесните земеделски земи. По тези причини счита, че предявеният от Д. Й. П. иск за делба е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен. Намира за неправилен извода на съда, че след смъртта на Х. Г. неговият дял се наследява от с. му Н. Г.а и двете му д., а делът на Н. Г. се наследява от Д. П..

Моли, за отмяна на обжалваното решение, като бъде постановено друго, с което предявеният иск за делба да бъде отхвърлен като неоснователен. Не сочи нови доказателства.

В законния срок въззиваемата Д. Й. П., чрез своя процесуален представител адв. Атанас Тасков от АК-Бургас е депозирала писмен отговор, с който оспорва въззивната жалба като неоснователна. Моли, обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Посочва, че в жалбата е наведено едно единствено основание за неправилност на обжалваното решение, а именно че въззиваемата не е наследник на общия наследодател и навежда в тази връзка, че подобно твърдение от въззиваемата ищца не е било навеждано. Пояснява се в отговора, че Д. П. действително не е наследник на Х. Г., поради което не са излагани твърдения за възникване на съсобствеността поради подобно наследяване. Излага, че въззиваемата наследява своята майка/починала през 2009г., след възстановяването на правото на собственост/, която е с. на Х. Г. и на това основание Д. П. наследява дела на майка си от общото наследство. Допълва, че въззиваемата не е наследник на преживяла с. на общия наследодател, а на с. на с.а на общия наследодател. Не ангажира нови доказателства, няма доказателствени искания. Претендира разноски.

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК. Въззивната жалба е подадена в законния срок, от лице, за което съществува правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение, същата отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261, поради което е допустима.

Бургаският окръжен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства намира, че първоинстанционният съд е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, досежно кръгът на наследниците и техните квоти в придобитата по наследство собственост от общия наследодател Г. Г. Д., поч. на 22.04.1954г. Последният е оставил за наследници с. си И. Х. Д.а, поч. на 26.12.1967г., и двамата си с.ове: А. Гев Г., поч. на 30.12.1967г. и Х. Гев Г., поч. на 13.05.1990г., между които новооткритото наследство-възстановените по реда на ЗСПЗЗ земеделски земи се разпределя по равно. Така в обжалваното решение правилно, последователно и в съответствие с представените писмени доказателства е определен кръгът на наследниците и техните квоти в собствеността, както следва: първият с. А. Гев Г. след смъртта си е оставил следните наследници: с. Г. А. Г. /внук на общия наследодател/, наследяващ 1/4 ид.ч. от наследството на общия наследодател; и д. И. А.а Н.а /внучка на общия наследодател/ - починала на 03.08.2018г., наследяваща 1/4 ид.ч. от наследството на общия наследодател. След смъртта си И. А.а Н.а е оставила за свои наследници, следните лица: съпруг С. Н. Н. и двама с.ове Н. С. Н. и А. С. Н..

Правилно е определен в обжалваното решение кръгът на наследниците на Хр.Г.Г.. Безспорно е от писмените доказателства по делото, че вторият с. на общия наследодател Х. Гев Г. след смъртта си е оставил за свои наследници, които наследяват неговата 1/2 ид.ч. от наследството на общия наследодател, следните лица: с. си Н. Т. Г.а /починала на 19.02.2009г./ и две д. И. Х. Г. и И. Х. П.а /починала на 06.03.2009г./. След смъртта си И. Х. П.а е оставила единствен жив наследник - своя с. Х. И. П.. След смъртта си на 19.02.2009г. Н. Т. Г.а е оставила за свой единствен

наследник Д. Й. П. като нейна д. от друг мъж, която наследява изцяло притежаваната от майка си ид.ч. от наследството на общия наследодател.

Не е спорно по делото и че, с решение № Е 40 от 09.06.1994г. на ПК-Бургас по реда на ЗСПЗЗ са възстановени в полза на наследниците на общия наследодател Г. Г. Д., описаните в решението недвижими земеделски имоти, в землището на град Бургас, сред които и процесните два имота.

Бургаският окръжен съд, при служебната проверка на обжалваното решение, извършена на осн. чл.269, ал.1 ГПК, не установи съществуването на основания за нищожност или недопустимост на същото, поради което намира, че то е валидно и допустимо. След като взе пред вид събраните по делото доказателства, становищата на страните и като съобрази Закона намира, че същото е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Мотивите на първоинстанционния съд и в тази им част въззивната инстанция споделя на осн. чл.272 ГПК.

В сложената за разглеждане въззивна жалба се възразява по правото на наследниците на вторият с. на общия наследодател Х. Гев Г. да са придобили по наследство процесните земеделски земи с аргумент, Х. Гев Г. е починал през 1990г., а земеделските земи са били възстановени след смъртта му през 1994г., следователно към датата на смъртта си последният не е притежавал ид.части от тях, а наследниците му наследяват само имуществото, което е било в патримониума на наследството му към момента на неговата смърт. По тези съображения счита, че с. на Х. Гев Г. не е наследила възстановените земеделски земи, а въззиваемата ищца, тъй като е д. на с. на Хр.Г.Г. от друг мъж, не би могла да го наследи и няма право да участва в делбеното производство като съделител.

Възражението е неоснователно по следните съображения:

С влизане в сила на реституционните закони и измененията в Закона за наследството /ДВ бр.60/1992г./ се поставят редица въпроси, свързани с наследяването на възстановените имоти. По-голяма част от тях са намерили своето разрешение в тълкувателната практика на ВКС. В мотивите на т.2 на ТР №1/04.11.1998г. по тълк.д. №1/1998г. на ОСГК на ВКС се приема, че понятието „новооткрито наследство”, употребено в чл.91а ЗН, има предвид имоти, които поради одържавяването им не са били в патримониума на наследодателя при откриване на наследството; че правото да получат тези имоти се признава на лицата, които вече са призовани към наследяване, а не на други наследници; че фикцията „новооткрито наследство” обособява възстановената собственост в отделен обект за наследяване, за който ще се прилагат специално създадените правила на чл.9а, чл.90а и чл.91а ЗН, без да се променя времето и мястото на откриване на наследството, а оттам и кръгът на наследниците. В т.5 от същото тълкувателно решение е даден отговор, че в новооткритото наследство по смисъла на чл.91а ЗН се включват и всички движими и недвижими имущества, отнети без законово основание от държавата, от общините и народните съвети в периода от 09.09.1944г. до 1989г., както и земеделските земи, независимо дали са били включени в ТКЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации, собствеността върху които се възстановява с измененията на чл.2, ал.2 ЗВСОНИ (ДВ, бр. 107 от 1997г., изм. бр. 45 от 1998 г.) и чл.10, ал. 1 ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 98 от 1997г.). В мотивите на тълкувателното решение е изразено принципното разбиране, което е от значение и за поставения в настоящото производство въпрос, че разпоредбите на чл.9а, чл.90а и чл.91а имат действие както за обектите, които вече са възстановени, така и за обектите, които ще се възстановяват занапред, било защото тогава ще завърши

процедурата по възстановяването им по влезлите в сила закони, било защото чрез приемане на нови закони или изменение на вече приетите, се разширява кръгът на имуществата, собствеността върху които се възстановява.

Съдебната константна практика в редица свои решения № 416 от 26.07.2004 г. по гр.д. № 844/2003 г., ВКС, I г.о., решение № 525 от 17.09.2001 г. по гр.д. № 806/2000 г., ВКС, I г.о., решение № 441/1997 г., ВКС, 5-чл.състав и решение № 232/14.04.1994 г. по гр.д. № 125/1994 г., I г.о. дава тълкуване, че разпоредбата на чл.91а ЗН изисква наличието на две кумулативно дадени предпоставки – отказът от наследство да е направен след одържавяването на имота и преди възстановяването по реда на ЗСПЗЗ, като фикцията „новооткрито наследство” не променя времето на откриване на наследството, а за призования наследник се открива възможността или да приеме това наследство, или да се откаже от него, Това тълкуване е относимо при позоваване на неприложимост на направен отказ от наследство в хипотезата на чл.91а ЗН. Самата фикция „новооткрито наследство” е свързана с наследяване на имущество, което не е било в патримониума на наследодателя към момента на смъртта му. В мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 4.11.1998 г. по тълк.гр.д. № 1/1998 г. на ОСГК на ВКС е дадено тълкуване на понятието "новооткрито наследство" употребено в чл.91а ЗН – към вече откритото наследство се прибавят и тези имоти, които поради одържавяването им не са били в патримониума на наследодателя, като с фикцията "новооткрито наследство" се обособява възстановената собственост в отделен обект за наследяване, за който ще се прилагат специално създадените правила, без да се променя времето и мястото на откриване на наследството, а оттам и кръгът на наследниците, т.е. създава се възможност наследника да приеме или да се откаже от наследяването на имотите, собствеността върху които се възстановява при вече откритото наследство, независимо от приемането или отказа от наследяването на останалото имущество. Така, както правилно е отбелязано в обжалваното решение кръгът от наследниците се определя към датата на смъртта на общия наследодател, а в конкретния случай е открито наследство на наследник на с. –собственик, поради което след смъртта на Х. Гев Г. - втория с. на общия наследодател, неговия дял се наследява от с. му и двете му д., а въззиваемата наследява само с., тъй като е нейна д. от друг мъж, но не и д. на Хр.Г..

Решението на първоинстанционния съд, постановено в този смисъл е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода по делото въззиваемата има право на разноски. Тъй като искане в тази насока не е отправено и не са представени доказателства за действително сторени разноски и списък по чл.80 ГПК проиднасяне в тази насока не следва.

С оглед на гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1806/10.08.2022г., постановено по гр.д.№ 5869/2021г. по описа на Районен съд Бургас

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд, в едномесечен срок от връчване на препис от него на всяка от страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____